II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 359/2011

af 12. april 2011

om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Iran

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 215, stk. 2,

under henvisning til Rådets afgørelse 2011/235/FUSP af 12. april 2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Iran [1], der er vedtaget på grundlag af kapitel 2 i afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union,

under henvisning til fælles forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I afgørelse 2011/235/FUSP er der truffet bestemmelse om, at der skal indefryses pengemidler og økonomiske ressourcer tilhørende visse personer, der er ansvarlige for alvorlige krænkelser af menneskerettighederne i Iran. Disse personer og enheder er opført på listen i bilaget til afgørelsen.

(2) De restriktive foranstaltninger bør rettes mod personer, der medvirker til eller er ansvarlige for at beordre eller gennemføre alvorlige krænkelser af menneskerettighederne gennem undertrykkelse af fredelige demonstranter, journalister, menneskerettighedsforkæmpere, studerende eller andre personer, der forsøger at forsvare deres legitime rettigheder, herunder ytringsfriheden, samt personer, der medvirker til eller er ansvarlige for at beordre eller gennemføre alvorlige krænkelser af retten til en retfærdig procedure, tortur, grusom, umenneskelig og nedværdigende behandling eller vilkårlig, overdreven og stigende anvendelse af dødsstraf, herunder offentlige henrettelser, steninger, hængninger eller henrettelser af unge lovovertrædere i modstrid med Irans internationale menneskerettighedsforpligtelser.

(3) Disse foranstaltninger falder ind under anvendelsesområdet for traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og lovgivning på EU-plan er nødvendig for deres gennemførelse, navnlig for at sikre, at de økonomiske aktører i alle medlemsstaterne anvender dem ensartet.

(4) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og de principper, som navnlig anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig retten til adgang til effektive retsmidler og til retfærdig rettergang og retten til beskyttelse af personoplysninger. Denne forordning bør anvendes i overensstemmelse med disse rettigheder.

(5) I betragtning af den politiske situation i Iran og for at sikre sammenhæng med proceduren for ændring og revurdering af bilaget til afgørelse 2011/235/FUSP bør beføjelsen til at ændre listen i bilag I til denne forordning udøves af Rådet.

(6) Proceduren for ændring af listerne i bilag I til denne forordning bør omfatte, at begrundelsen for opførelsen på listen meddeles de udpegede personer, enheder eller organer for at give dem lejlighed til at fremsætte bemærkninger. Når der fremsættes bemærkninger eller forelægges væsentlig ny dokumentation, bør Rådet tage sin afgørelse op til fornyet overvejelse i lyset af disse bemærkninger og underrette personen, enheden eller organet herom.

(7) Med henblik på gennemførelsen af denne forordning og for at skabe størst mulig retssikkerhed i Unionen bør navne og andre relevante oplysninger om fysiske og juridiske personer, enheder og organer, hvis pengemidler og økonomiske ressourcer skal indefryses i overensstemmelse med denne forordning, gøres offentligt tilgængelige. Enhver behandling af personoplysninger bør ske i

[1] Se side 51i denne EUT.

overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og fri udveksling af sådanne oplysninger [1] samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger [2].

(8) For at sikre, at foranstaltningerne i denne forordning er effektive, bør denne forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I denne forordning forstås ved:

a) »pengemidler«: finansielle aktiver og fordele af enhver art, herunder, men ikke begrænset til:

i) kontante pengebeløb, checks, pengefordringer, veksler, betalingsordrer og andre betalingsinstrumenter

ii) indeståender i finansielle institutioner eller andre enheder, saldi på konti, tilgodehavender og tilgodehavendebeviser

iii) børsnoterede og unoterede værdipapirer og gældsinstrumenter, herunder aktier og andre ejerandele, værdipapircertifikater, obligationer, gældsbeviser, warrants, usikrede værdipapirer og derivatkontrakter

iv) rente, udbytte eller anden form for indtægt fra aktiver eller værditilvækst hidrørende fra aktiver

v) kreditter, modregningsrettigheder, garantier, opfyldelsesgarantier eller andre finansielle forpligtelser

vi) remburser, konnossementer, løsørepantebreve

vii) dokumenter, der godtgør en interesse i pengemidler eller økonomiske ressourcer

b) »indefrysning af pengemidler«: hindring af enhver form for flytning, overførsel, ændring, brug af, adgang til eller behandling af pengemidler, der ville resultere i en ændring under en hvilken som helst form med hensyn til omfang, beløb, anbringelsessted, ejerforhold, besiddelse, art eller formål eller andre ændringer, som ville gøre det muligt at bruge de pågældende pengemidler, herunder porteføljeforvaltning

c) »økonomiske ressourcer«: aktiver af enhver art, både materielle og immaterielle, såvel løsøre som fast ejendom, som ikke er pengemidler, men som kan bruges til at opnå pengemidler, varer eller tjenesteydelser

d) »indefrysning af økonomiske ressourcer«: hindring af, at de på nogen måde bruges til at opnå pengemidler, varer eller tjenesteydelser, herunder, men ikke kun, ved salg, leje eller pantsætning

e) »Unionens område«: de af medlemsstaternes områder, hvor traktaten finder anvendelse på de betingelser, der er fastsat i traktaten, herunder deres luftrum.

Artikel 2

1. Alle pengemidler og økonomiske ressourcer, som tilhører, ejes, besiddes eller kontrolleres af de fysiske eller juridiske personer, enheder og organer, der er opført på listen i bilag I, indefryses.

2. Ingen pengemidler eller økonomiske ressourcer må hverken direkte eller indirekte stilles til rådighed for eller være til fordel for de fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er opført på listen i bilag I.

3. Bevidst og forsætlig deltagelse i aktiviteter, der direkte eller indirekte har til formål eller til følge at omgå de i stk. 1 og 2 omhandlede foranstaltninger, er forbudt.

Artikel 3

1. Bilag I indeholder en liste over personer, som Rådet i henhold til artikel 2, stk. 1, i afgørelse 2011/235/FUSP har identificeret som ansvarlige for alvorlige krænkelser af menneskerettighederne i Iran, og personer, enheder eller organer med tilknytning til dem.

2. Bilag I indeholder begrundelsen for at opføre de pågældende personer, enheder og organer på listen.

3. Bilag I indeholder også de oplysninger, som er tilgængelige, og som er nødvendige for at identificere de pågældende fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer. For så vidt angår fysiske personer kan sådanne oplysninger omfatte navne med tilhørende aliasser, fødselsdato og fødested, nationalitet, pas- og identitetskortnumre, køn, adresse, hvis denne er bekendt, og funktion eller erhverv. For så vidt angår juridiske personer, enheder og organer kan sådanne oplysninger omfatte navne, registreringssted og -dato, registreringsnummer og forretningssted.

[1] EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.
[2] EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

Artikel 4

1. Uanset artikel 2 kan medlemsstaternes kompetente myndigheder, jf. listen i bilag II, på sådanne vilkår, som de skønner hensigtsmæssige, give tilladelse til frigivelse af visse indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer eller til, at visse indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer stilles til rådighed, når de har konstateret, at pengemidlerne eller de økonomiske ressourcer:

a) er nødvendige til at dække basale behov hos de personer, der er opført på listen i bilag I, og de familiemedlemmer, som disse har forsørgerpligt over for, herunder betaling af fødevarer, husleje eller hypotekslån, medicin og lægebehandling, skatter, forsikringspræmier og offentlige forbrugsafgifter

b) alene er bestemt til betaling af rimelige honorarer og godtgørelse af udgifter i forbindelse med juridisk bistand

c) alene er bestemt til betaling af afgifter eller gebyrer til rutinemæssig opbevaring eller forvaltning af indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer, eller

d) er nødvendige til afholdelse af ekstraordinære udgifter, såfremt den pågældende medlemsstat har meddelt alle de andre medlemsstater og Kommissionen, hvorfor den skønner, at der bør gives særlig tilladelse, mindst to uger før meddelelsen af tilladelsen.

2. Den pågældende medlemsstat underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen om alle tilladelser, der gives i medfør af stk. 1.

Artikel 5

1. Uanset artikel 2 kan medlemsstaternes kompetente myndigheder, jf. listen i bilag II, give tilladelse til frigivelse af visse indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

a) pengemidlerne eller de økonomiske ressourcer er omfattet af en judiciel, administrativ eller voldgiftsmæssig afgørelse om tilbageholdelsesret, der er truffet inden den dato, hvor personen, enheden eller organet i artikel 2 blev opført på listen i bilag I, eller af en judiciel, administrativ eller voldgiftsmæssig kendelse, der er afsagt før denne dato

b) pengemidlerne eller de økonomiske ressourcer skal udelukkende anvendes til at opfylde fordringer, der er sikret ved en sådan tilbageholdelsesret eller er anerkendt som gyldige ved en sådan kendelse, inden for de grænser, som er fastsat ved gældende lovgivning og administrative bestemmelser om sådanne fordringshaveres rettigheder

c) afgørelsen om tilbageholdelsesret eller kendelsen er ikke til fordel for personer, enheder eller organer, der er opført på listen i bilag I, og

d) anerkendelse af afgørelsen om tilbageholdelsesret eller kendelsen må ikke ske i strid med almindelige retsprincipper i den pågældende medlemsstat.

2. Den pågældende medlemsstat underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen om alle tilladelser, der gives i medfør af stk. 1.

Artikel 6

1. Artikel 2, stk. 2, gælder ikke beløb, der tilføres indefrosne konti i form af:

a) renter eller anden form for afkast fra disse konti eller

b) forfaldne beløb i henhold til kontrakter, aftaler eller forpligtelser, som er indgået eller opstået forud for den dato, hvor den fysiske eller juridiske person, enheden, eller organet, jf. artikel 2, blev opført på listen i bilag I,

forudsat at sådanne renter eller andre indtægter og betalinger ligeledes indefryses i henhold til artikel 2, stk. 1.

2. Artikel 2, stk. 2, er ikke til hinder for, at finansielle institutioner eller kreditinstitutter i Unionen, der modtager pengemidler overført til en konto tilhørende en fysisk eller juridisk person, en enhed eller et organ, der er opført på listen, krediterer de indefrosne konti med disse beløb, forudsat at de således tilførte beløb på disse konti også indefryses. Den finansielle institution eller kreditinstituttet underretter straks den kompetente myndighed om sådanne transaktioner.

Artikel 7

Uanset artikel 2 kan medlemsstaternes kompetente myndigheder, jf. webstederne i bilag II, når en person, en enhed eller et organ, der er opført på listen i bilag I, skal betale forfaldne beløb i henhold til kontrakter, aftaler eller forpligtelser, som den pågældende person eller enhed eller det pågældende organ har indgået eller pådraget sig inden den dato, hvor den pågældende person eller enhed eller det pågældende organ blev opført på listen, tillade frigivelse af visse indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer på sådanne vilkår, som de skønner hensigtsmæssige, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) den kompetente myndighed har fastslået:

   i) at pengemidlerne eller de økonomiske ressourcer vil blive anvendt til en betaling, der skal foretages af en person, en enhed eller et organ, som er opført på listen i bilag I, og

   ii) at betalingen ikke er i strid med artikel 2, stk. 2, og

b) den pågældende medlemsstat har mindst to uger, før tilladelsen gives, meddelt de andre medlemsstater og Kommissionen, at dens kompetente myndighed har fastslået, at betingelserne i litra a) er opfyldt, og at den har til hensigt at give en tilladelse.

Artikel 8

1. De fysiske eller juridiske personer eller de enheder og organer, som implementerer forordningen, eller disses ledelse og ansatte, kan ikke på nogen måde drages til ansvar for i god tro at have indefrosset pengemidler og økonomiske ressourcer eller at have afvist at stille pengemidler eller andre økonomiske ressourcer til rådighed i forvisning om, at det er i overensstemmelse med denne forordning, medmindre det godtgøres, at indefrysningen eller tilbageholdelsen er sket som følge af forsømmelighed.

2. Forbuddet i artikel 2, stk. 2, medfører ikke nogen form for ansvar for de berørte fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, som har stillet disse pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed, hvis disse ikke vidste og ikke havde rimelig grund til at formode, at deres handlinger ville være i strid med det pågældende forbud.

Artikel 9

1. Med forbehold af gældende regler vedrørende indberetning, fortrolighed og tavshedspligt skal fysiske og juridiske personer, enheder og organer:

a) straks videregive oplysninger, der kan fremme overholdelsen af denne forordning, herunder oplysninger om konti og beløb, som er indefrosset i medfør af artikel 2, til den kompetente myndighed, jf. webstederne i bilag II, i den medlemsstat, hvor de er bosat eller etableret, og enten direkte eller gennem medlemsstaterne fremsende oplysningerne til Kommissionen, og

b) samarbejde med den kompetente myndighed om kontrol af disse oplysninger.

2. Alle oplysninger, der gives eller modtages i medfør af denne artikel, må kun anvendes til de formål, hvortil de er givet eller modtaget.

Artikel 10

Medlemsstaterne og Kommissionen underretter straks hinanden om de foranstaltninger, der træffes i henhold til denne forordning, og udveksler andre relevante oplysninger, som de råder over, og som har relation til denne forordning, navnlig oplysninger om overtrædelser, håndhævelsesproblemer og domme afsagt af nationale domstole.

Artikel 11

Kommissionen bemyndiges til at ændre bilag II på grundlag af oplysninger, som den modtager fra medlemsstaterne.

Artikel 12

1. Såfremt Rådet træffer afgørelse om at lade en fysisk eller juridisk person, en enhed eller et organ være omfattet af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, ændrer det bilag I i overensstemmelse hermed.

2. Rådet meddeler sin afgørelse, herunder begrundelsen for opførelsen på listen, til den fysiske eller juridiske person, enheden eller organet, enten direkte, hvis adressen er kendt, eller ved offentliggørelse af en bekendtgørelse, der giver personen, enheden eller organet mulighed for at fremsætte bemærkninger.

3. Når der fremsættes bemærkninger eller forelægges væsentlig ny dokumentation, tager Rådet sin afgørelse op til fornyet overvejelse og underretter personen, enheden eller organet herom.

4. Listen i bilag I tages op til revision med regelmæssige mellemrum og mindst hver 12. måned.

Artikel 13

1. Medlemsstaterne fastsætter regler for, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de iværksættes. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

2. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om disse regler hurtigst muligt efter denne forordnings ikrafttræden og underretter den om alle senere ændringer af disse regler.

Artikel 14

Når denne forordning indeholder krav om, at der skal gives meddelelse eller underretning til eller på anden måde kommunikeres med Kommissionen, er adressen og andre kontaktoplysninger, der skal bruges dertil, oplysningerne i bilag II.

Artikel 15

Denne forordning gælder:

a) på Unionens område, herunder også i dens luftrum

b) om bord på fly og skibe under en medlemsstats jurisdiktion

c) for enhver person inden for eller uden for Unionens område, som er statsborger i en medlemsstat

d) for juridiske personer, enheder og organer, som er stiftet eller oprettet i henhold til en medlemsstats lovgivning

e) for juridiske personer, enheder og organer i relation til virksomhed, der helt eller delvis udøves i Unionen.

Artikel 16

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 12. april 2011.

På Rådets vegne
C. ASHTON
Formand

BILAG I

Liste over de fysiske og juridiske personer, enheder og organer, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1

Personer

	Navn	Identificerende oplysninger	Begrundelse	Opført på listen den:
1.	AHMADI-MOQADDAM Esmail	Fødested: Teheran (Iran) - Fødselsdato: 1961	Chef for Irans nationale politi. Styrker under hans ledelse har gennemført brutale angreb mod fredelige protestdemonstrationer og et voldsomt natligt angreb på sovesalene på Teheran Universitet den 15. juni 2009.	
2.	ALLAHKARAM Hossein		Chef for Ansar-e Hezbollah og oberst i IRGC. Medstifter af Ansar-e Hezbollah. Denne paramilitære styrke var ansvarlig for ekstrem vold under aktioner rettet mod studerende og universiteter i 1999, 2002 and 2009.	
3.	ARAGHI (ERAGHI) Abdollah		Stedfortrædende leder af IRGC's landstyrker. Han er direkte og personligt ansvarlig for aktionen mod protestdemonstrationerne i løbet af sommeren 2009.	
4.	FAZLI Ali		Næstkommanderende i Basij, tidligere leder af IRGC's Seyyed al-Shohada-korps, provinsen Teheran (indtil februar 2010). Seyyed al-Shohada-korpset sørger for sikkerheden i provinsen Teheran og spillede en nøglerolle i den brutale nedkæmpelse af demonstranter i 2009.	
5.	HAMEDANI Hossein		Leder af IRGC's Rassoulollahkorps, siden november 2009 med ansvar for Teheran og omegn. Rassoulollahkorpset sørger for sikkerheden i Teheran og omegn og spillede en nøglerolle i den brutale nedkæmpelse af demonstranter i 2009. Ansvarlig for aktionerne under ashurabegivenhederne (december 2009) og i tiden herefter.	
6.	JAFARI Mohammad-Ali (alias »Aziz Jafari«)	Fødested: Yazd (Iran) - Fødselsdato: 1.9.1957	Øverstbefalende for IRGC. IRGC og Sarollahbasen under ledelse af general Aziz Jafari har spillet en nøglerolle gennem den ulovlige indblanding i præsidentvalget i 2009 og ved at anholde og tilbageholde politiske aktivister og deltage i sammenstød med demonstranter på gaden.	
7.	KHALILI Ali		IRGC-general, leder af lægetjenesten på Sarollahbasen. Han underskrev et brev, der den 26. juni 2009 blev sendt til Sundhedsministeriet, og som forbød forelæggelse af dokumenter eller lægejournaler til personer, der var blevet såret eller hospitalsindlagt under begivenhederne efter valget.	
8.	MOTLAGH Bahram Hosseini		Leder af the IRGC's Seyyed al-Shohada-korps, provinsen Teheran. Seyyed al-Shohada-korpset spillede en nøglerolle i organiseringen af nedkæmpelsen af demonstrationerne.	

	Navn	Identificerende oplysninger	Begrundelse	Opført på listen den:
9.	NAQDI Mohammad-Reza	Fødested: Najaf (Irak) – Fødselsdato: ca. 1952	Øverstbefalende for Basij. Som øverstbefalende for IRGC's Basij-styrker var Naqdi ansvarlig for eller meddelagtig i Basijovergrebene i slutningen af 2009, herunder den voldelige reaktion på ashurademonstrationerne i december 2009, der resulterede i op til 15 døde og anholdelsen af hundreder af demonstranter. Inden udnævnelsen til øverstbefalende for Basij i oktober 2009 var Naqdi leder af den efterretningsenhed i Basij, der var ansvarlig for afhøring af dem, der var blevet anholdt under aktionerne efter valget.	
10.	RADAN Ahmad-Reza	Fødested: Isfahan (Iran) - Fødselsdato: 1963	Vicechef for Irans nationale politi. Som vicechef for det nationale politi siden 2008 har Radan været ansvarlig for politistyrkernes korporlige overfald og mord på samt vilkårlige anholdelser og tilbageholdelser af demonstranter.	
11.	RAJABZADEH Azizollah		Tidligere leder af Teherans politi (indtil januar 2010). Som øverstbefalende for de retshåndhævende styrker i Teheran og omegn er Azizollah Rajabzadeh den højest rangerende blandt de anklagede i sagerne om overgreb i Kahrizakfængslet.	
12.	SAJEDI-NIA Hossein		Leder af Teherans politi, tidligere vicechef for Irans nationale politi med ansvar for politioperationer. Han er ansvarlig for på vegne af Indenrigsministeriet at koordinere nedkæmpelsesindsatsen i den iranske hovedstad.	
13.	TAEB Hossein	Fødested: Teheran - Fødselsdato: 1963	Tidligere øverstbefalende for Basij (indtil oktober 2009). I øjeblikket stedfortrædende øverstbefalende for IRGC's efterretningsorganisation. Styrker under hans kommando har deltaget i korporlige masseoverfald, mord, fængsling og tortur over for fredelige demonstranter.	
14.	SHARIATI Seyeed Hassan		Leder af retsvæsenet i Mashhad. Retssager under hans myndighed har været summariske og er blevet ført for lukkede døre i strid med de anklagedes grundlæggende rettigheder og på grundlag af tilståelser, der er fremkommet under pres og tortur. Henrettelseskendelser er blevet udstedt en masse, og dødsdommene er således blevet afsagt uden tilstrækkelig overholdelse af retfærdige rettergangsprocedurer.	
15.	DORRI-NADJAFABADI Ghorban-Ali	Fødested: Najafabad (Iran) - Fødselsdato: 1945	Tidligere (indtil september 2009) leder af den offentlige anklagemyndighed i Iran (forhenværende efterretningsminister under præsident Khatami). Som leder af den offentlige anklagemyndighed i Iran gav han ordre til og førte tilsyn med skueprocesserne efter de første demonstrationer efter valget, hvor de anklagede blev nægtet deres rettigheder og advokatbistand. Han har også en del af ansvaret for overgrebene i Kahrizak.	
16.	HADDAD Hassan (alias Hassan ZAREH DEHNAVI)		Dommer ved Teherans Revolutionsdomstol, afdeling 26. Han var ansvarlig for sagerne om de internerede i forbindelse med kriserne efter valget og rettede regelmæssigt trusler mod de interneredes familier for at bringe dem til tavshed. Han har medvirket til at udstede fængslingskendelser til Kahrizakfængslet.	

	Navn	Identificerende oplysninger	Begrundelse	Opført på listen den:
17.	Hodjatoleslam Seyed Mohammad SOLTANI		Dommer, Mashhads Revolutionsdomstol. Retssager under hans myndighed har været summariske og er blevet ført for lukkede døre i strid med de anklagedes grundlæggende rettigheder. Henrettelseskendelser er blevet udstedt en masse, og dødsdommene er således blevet afsagt uden tilstrækkelig overholdelse af retfærdige rettergangsprocedurer.	
18.	HEYDARIFAR Ali-Akbar		Dommer, Teherans Revolutionsdomstol. Han deltog i retssagerne mod demonstranterne. Han blev udspurgt af domstolsmyndighederne om overgrebene i Kahrizak. Han medvirkede til at udstede fængslingskendelser med henblik på overførelse af internerede til Kahrizak-fængslet.	
19.	JAFARI-DOLATABADI Abbas		Offentlig anklager i Teheran siden august 2009. Dolatabadis kontor rejste tiltale mod en lang række demonstranter, herunder personer, som deltog i ashurademonstrationerne i december 2009. Han beordrede Karroubis kontor lukket i september 2009 og anholdelse af adskillige reformpolitikere, og han nedlagde forbud mod to reformpartier i juni 2010. Hans kontor anklagede demonstranter for muharaba, dvs. fjendskab mod Gud, hvilket er forbundet med dødsstraf, og nægtede personer, der stod til dødsstraf, en retfærdig rettergang. Hans kontor har også slået ned på og anholdt reformtilhængere, menneskerettighedsaktivister og mediefolk som led i en bred indsats mod den politiske opposition.	
20.	MOGHISSEH Mohammad (alias NASSERIAN)		Dommer, leder af Teherans Revolutionsdomstol, afdeling 28. Han står for de sager, der blev rejst efter valget. Han har afsagt langvarige fængselsdomme efter uretfærdige retssager til samfundsaktivister, politiske aktivister og journalister og adskillige dødsdomme til demonstranter, samfundsaktivister og politiske aktivister.	
21.	MOHSENI-EJEI Gholam-Hossein	Fødested: Ejiyeh - Fødselsdato: ca. 1956	Siden september 2009 leder af den offentlige anklagemyndighed i Iran og talsmand for retsvæsenet (tidligere efterretningsminister under valget i 2009). Mens han var efterretningsminister under valget, var efterretningsagenter under hans ledelse ansvarlige for fængsling, tortur og fremtvingelse af falske tilståelser under pres fra hundreder af aktivister, journalister, dissidenter og reformpolitikere. Desuden blev politikere tvunget til at fremsætte falske tilståelser under uudholdelige forhør, som omfattede tortur, overgreb, afpresning og trusler mod familiemedlemmer.	
22.	MORTAZAVI Said	Fødested: Meybod, Yazd (Iran) - Fødselsdato: 1967	Leder af Irans smugleribekæmpelsestaskforce, tidligere offentlig anklager i Teheran (indtil august 2009). Som offentlig anklager i Teheran udstedte han en stående ordre, der blev brugt til at fængsle hundreder af aktivister, journalister og studerende. Han blev suspenderet i august 2010, efter at det iranske retsvæsen havde undersøgt hans rolle i, at tre mænd, der var fængslet på hans ordre efter valget, var afgået ved døden.	

	Navn	Identificerende oplysninger	Begrundelse	Opført på listen den:
23.	PIR-ABASSI Abbas		Teherans Revolutionsdomstol, afdeling 26 og 28. Han er ansvarlig for retssagerne efter valget, han har afsagt langvarige fængselsdomme efter uretfærdige retssager mod menneskerettighedsaktivister og afsagt adskillige dødsdomme til demonstranter.	
24.	MORTAZAVI Amir		Stedfortrædende offentlig anklager i Mashhad. Retssager under han ledelse har været summariske, er blevet ført for lukkede døre og i strid med de anklagedes grundlæggende rettigheder. Henrettelseskendelser er blevet udstedt en masse, og dødsdommene er således afsagt uden tilstrækkelig overholdelse af retfærdige rettergangsprocedurer.	
25.	SALAVATI Abdolghassem		Dommer, leder af Teherans Revolutionsdomstol, afdeling 15. Ansvarlig for retssagerne efter valget og den dommer, der ledede skueprocesserne i sommeren 2009, hvor han dødsdømte to monarkister, der deltog i skueprocesserne. Han har idømt over hundrede politiske fanger, menneskerettighedsaktivister og demonstranter langvarige fængselsstraffe.	
26.	SHARIFI Malek Adjar		Leder retsvæsenet i Østaserbajdsjan. Han var ansvarlig for retssagen mod Sakineh Mohammadi-Ashtiani.	
27.	ZARGAR Ahmad		Dommer, Teherans Appelret, afdeling 36. Han har stadfæstet langvarige fængselsstraffe og dødsdomme til demonstranter.	
28.	YASAGHI Ali-Akbar		Dommer, Mashhads Revolutionsdomstol. Retssager under hans ledelse har været summariske og er blevet ført for lukkede døre i strid med de anklagedes grundlæggende rettigheder. Henrettelseskendelser er blevet udstedt en masse, og dødsdommene er således blevet afsagt uden tilstrækkelig overholdelse af retfærdige rettergangsprocedurer.	
29.	BOZORGNIA Mostafa		Leder af Evinfængslets afdeling 350. Han har ved en række lejligheder ladet de indsatte blive udsat for uforholdsmæssig vold.	
30.	ESMAILI Gholam-Hossein		Leder af Irans fængselsorganisation. Som sådan var han medansvarlig for massefængslingen af politiske demonstranter og mørklægningen af de overgreb, der skete i fængselssystemet.	
31.	SEDAQAT Farajollah		Assisterende sekretær i den centrale fængselsadministration i Teheran, tidligere leder af Evinfængslet i Teheran (indtil oktober 2010), en periode, hvor der blev anvendt tortur. Han var fængselsbetjent og anvendte ved talrige lejligheder trusler og pres over for de indsatte.	
32.	ZANJIREI Mohammad-Ali		Som stedfortrædende leder af det iranske fængselsvæsen var han ansvarlig for overgreb og fratagelse af rettigheder i fængslerne. Han beordrede mange indsatte overført til isolation.	

BILAG II

Liste over medlemsstaternes kompetente myndigheder, jf. artikel 4, stk. 1, artikel 5, stk. 1, artikel 7 og artikel 9, stk. 1, og adresse til brug ved meddelelser til Europa-Kommissionen

A. Kompetente myndigheder i hver medlemsstat:

BELGIEN
http://www.diplomatie.be/eusanctions

BULGARIEN
http://www.mfa.bg/bg/pages/view/5519

DEN TJEKKISKE REPUBLIK
http://www.mfcr.cz/mezinarodnisankce

DANMARK
http://www.um.dk/da/menu/Udenrigspolitik/FredSikkerhedOgInternationalRetsorden/Sanktioner/

TYSKLAND
http://www.bmwi.de/BMWi/Navigation/Aussenwirtschaft/Aussenwirtschaftsrecht/embargos.html

ESTLAND
http://www.vm.ee/est/kat_622/

IRLAND
http://www.dfa.ie/home/index.aspx?id = 28519

GRÆKENLAND
http://www.mfa.gr/www.mfa.gr/en-US/Policy/Multilateral + Diplomacy/Global + Issues/International + Sanctions/

SPANIEN
http://www.maec.es/es/MenuPpal/Asuntos/Sanciones%20Internacionales/Paginas/ Sanciones_%20Internacionales.aspx

FRANKRIG
http://www.diplomatie.gouv.fr/autorites-sanctions/

ITALIEN
http://www.esteri.it/MAE/IT/Politica_Europea/Deroghe.htm

CYPERN
http://www.mfa.gov.cy/sanctions

LETLAND
http://www.mfa.gov.lv/en/security/4539

LITAUEN
http://www.urm.lt

LUXEMBOURG
http://www.mae.lu/sanctions

UNGARN
http://www.kulugyminiszterium.hu/kum/hu/bal/Kulpolitikank/nemzetkozi_szankciok/

MALTA
http://www.doi.gov.mt/EN/bodies/boards/sanctions_monitoring.asp

NEDERLANDENE
http://www.minbuza.nl/sancties

ØSTRIG
http://www.bmeia.gv.at/view.php3?f_id = 12750&LNG = en&version=

POLEN
http://www.msz.gov.pl

PORTUGAL
http://www.min-nestrangeiros.pt

RUMÆNIEN
http://www.mae.ro/node/1548

SLOVENIEN
http://www.mzz.gov.si/si/zunanja_politika/mednarodna_varnost/omejevalni_ukrepi/

SLOVAKIET
http://www.foreign.gov.sk

FINLAND
http://formin.finland.fi/kvyhteistyo/pakotteet

SVERIGE
http://www.ud.se/sanktioner

DET FORENEDE KONGERIGE
www.fco.gov.uk/competentauthorities

B. Meddelelser til Europa-Kommissionen sendes til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Foreign Policy Instruments Service
CHAR 12/106
B-1049 Bruxelles
Belgien

E-mail: relex-sanctions@ec.europa.eu
Tlf. (32 2) 295 55 85
Fax (32 2) 299 08 73